

Ændringsforslag udenfor Betænkningen.

Af *Markvorsen*:

(Bet. Nr. 24.) Andragende fra pensioneret Postkonduktør *J. Terp* af Thisted om Anciennetetsforhøjelse henvises til *Indenrigsministerens Overvejelse*.

Ordføreren (Nørhøve): Jeg skal først omtale de 2 Andragender under Nr. 26 og 42. De stammer fra 2 forhenværende Landpostbude, der mener, at deres Pensionsberegning burde foretages efter en anden Skala, end sket er. Nr. 26 er fra pensioneret Landpostbud *P. Knudsen* af Herning. Han maatte tage sin Afsked paa Grund af en Benhindebetændelse, og han fik kun $\frac{2}{10}$ af sin Løn eller 208 Kr. 80 Øre i Pension. Han mener, at Sygdommen er en Følge af hans Tjeneste, og mener derfor, at hans Pension bør ansættes til $\frac{2}{3}$ af Lønnen eller til 696 Kr. Han har sikkert ikke Ret i den Betragtning. Det er jo nok muligt, at Sygdommen er blevet forværret ved, at han har gaaet som Landpostbud. Men ethvert Menneske kan jo faa en Sygdom, og det kan en Landpost ogsaa. Det kan ikke bevises, at hans Sygdom udelukkende skyldes hans Stilling som Landpostbud. Udvalget foreslaar alligevel Andragendet henvist til nærmere Undersøgelse af Ministeren. Det kan jo dog have noget at sige, at Sygdommen er forværret i Tjenesten, og Manden sidder i daarlige Kaar. Udvalget mener derfor, at Ministeren ved denne Undersøgelse bør søge, om det ikke er muligt at give ham en noget højere Pension.

Noget lignende er Tilfældet med Andragendet under Nr. 42 fra forhenværende Landpostbud *N. P. Sørensen* af Bjerringbro. Han maatte tage sin Afsked paa Grund af en Hjertelidelse, som han mener at have paadraget sig under Tjenesten. Han har været Landpostbud i 26 Aar og faar Halvdelen af sin Løn i Pension, nemlig 488 Kr. 86 Øre. Han har sikkert heller ikke Krav paa at faa mere, men da hans Sygdom sandsynligvis har forværret sig under hans anstrengende Tjeneste, selv om det ikke absolut kan bevises, taler

Billighed for, at Pensionen forhøjes. Derfor foreslaar man ogsaa dette Andragende henvist til Undersøgelse af Ministeren.

Saa er der Andragenderne under Nr. 19, 20, 21, 22 og 37. Det er alle Andragender fra Beboerne langs Ringkøbing Fjord, der mener at have lidt betydelig Skade ved de Oversvømmelser, der har fundet Sted i Efteraaret 1911 og Foraaet 1912 som Følge af Gennemskæringen ved Hvide Sande. Det er særlig Andragerne fra de sydlige Egne, der har opgjort deres Tab til 81,035 Kr., medens Andragerne i de 4 Sogne, Stauning, Lønborg, Skern og Hemmet, har opgjort deres Tab til 40,232 Kr. 50 Øre. Opgørelsen er foretaget af Beboerne selv, og Rigsdagen kan selvfølgelig ikke uden videre gaa ind paa at erstatte derefter. Selv om det ogsaa er en fuldt forsvarlig og samvittighedsfuld Vurdering, hvad jeg ikke tvivler om, er det jo dog en privat Vurderingskommission. Hele Tabet opgøres til 121,367 Kr. 50 Øre. Udvalget har ikke behandlet Spørgsmaalet om, hvorvidt alle disse Folk skal have fuld Erstatning eller ej. Der har tidligere været givet Understøttelser i lignende Anledning, og de økonomisk daarligt stillede har faaet nogen Støtte. Der er jo mange Omstændigheder, der her maa tages i Betragtning, men alt dette har Udvalget ikke beskæftiget sig med. Det har været enigt om at henvise Andragenderne til Ministerens Undersøgelse, og den højtærede Minister har under de Forhandlinger, Finansudvalget har ført med ham, ment at kunne modtage disse. Udvalget er enigt i, at der maaske kunde være noget berettiget i, om Staten ydede en Understøttelse, navnlig til de mindre bemidlede, som har lidt store Tab.

Efter et af Andragenderne at dømme synes det, at Andragerne er gaaede noget summarisk frem ved Opgørelsen af deres Tab. De har indsendt et Skema, hvori de opgør Tabet paa den Maade, at naar de har haft en Eng, hvor de i 1911 kunde avle 20 Læs Hø, men i 1912 kun 10 Læs, saa har de haft et Tab af 10 Læs Hø, og dette sættes til 20 Kr. pr. Læs. Saaledes er det med næsten alle de Udregninger, der har fundet Sted. Men det er jo ikke absolut